

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

רבינו בעל הסולם
נשמת האריז"ל בדורינו

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

כל אחד צריך להתבונן ולחשוב

וחזקה, שתוכל להמציא נגד היצר, והיא קלה, ופעולתה גדולה, ופריה רב, שיעמוד האדם בכל יום לפחות שעה אחת, פנוי משאר כל המחשבות, לחשוב רק על הענין הזה שאמרתי. ויבקש בלבבו, מה עשו הראשונים אבות העולם שכך חשק ה' בהם? מה עשה משה רבינו עליו השלום? מה עשה דוד משיח ה', וכל הגדולים אשר היו לפנינו? ויעלה בשכלו מה טוב לאדם כל ימי חייו לעשות כן גם הוא וטוב לו."

כל אחד פונה לעסקיו

"אז יתורו מחשבותיו לדעת, באיזה מצב הוא נמצא ועומד, לפי הנרצה בדרך אשר דרכו אנשי השם אלה אשר מעולם המה, ואם אין? ואם רב ממנו כח היצר, ולא יכול לדין עם שתקיף ממנו? הן לזאת חרד היה וצווח ככרוכיא, הקדוש רבי שמעון בן יוחאי בתיקוניו תיקון עשירי, וזה לשונו: "ווי לון לבני נשא דקודש בריך הוא אסיר עמהון בגלותא, ויפן כה וכה וירא כי אין איש" - אלא איש לדרכו פנו בעסקין דלהון בארחין דלהון [בתרגום ללשון הקודש: אוי להם לבני אדם, שהקדוש ברוך הוא אסור עמם בגלות, ויפן הקב"ה כה וכה וירא כי אין איש" - אלא איש לדרכו פנו בעסקיהם בדרכיהם:]"

רק על ידי מחשבה יגיע לשלמות

"כלל הדברים, האדם שאינו חושב על זה קשה לו מאוד מאוד להגיע אל השלימות, והאדם החושב על זה קרוב אליה מאוד. והחכמים הולכים הלך וחשוב תמיד, לא יפנו דעתם מזאת, ולכן יצליחו בכל מעשיהם. אך הממעיט לא ימעיט מלהיות לו קביעות זמן לפחות לשים אל לבו אם מעט ואם הרבה, כי אז יצליח את דרכו ואז ישכיל", עכ"ל.

המחשבה הצריכה

ולאלה שנוהגים ככה קורא להם הזוהר "מארי דחושבנא". אם כן - כה יעשה האדם, ילך בדד בשעה קבועה בכל יום

וכך כותב הרמח"ל ז"ל בקונטרס דרך עץ חיים (ועיין גם כן במסילת ישרים בכמה מקומות פ"ג ועוד) וזה לשונו: "הנה על כן, חוב הוא מוטל על האדם, לשים עצמו להתבונן, כי אם אינו מתבונן ומחשב, הנה לא תבוא חכמה לבקש אותו, ונשאר בחושך בלא ידיעה, והולך בדרכי ההבל ובאפילה, וסוף דבר יתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, על שלא נשתמש מן החכמה ומן הכח אשר הטביע בו לעשות חיל. זה ודאי פיתוי היצר, הסיטרא אחרא, אשר ישתדל בכל עוז להפילו בזה ובבא, כי כבר ידע אם נפל בזה מעט נשאר לו לשוב ולהתקומם, כי ידיעת האמת מחזקת הנשמה ומרחקת ממנה היצר ודאי, ואין דבר מחליש הנשמה לפי היצר כחסרון הידיעה".

הבחירה בזה הוא ביד האדם

"ואם היתה הידיעה רחבה ועומדת על לב בני האדם, לא היו חוטאים לעולם, אך לא היה אפילו היצר קרוב אליהם ושולט עליהם, כמו שאינו שולט במלאכים. ולהיות שהקדוש ברוך הוא רצה שהאדם יהיה בעל יצר, שיוכל להיות מנוצח או נוצח בשיקול אחד, לכן שם בהם הידיעה, אך סגורה גחלת, ושתוכל להתפשט כשלהבת, והבחירה ביד האדם. וחכמינו זכרונם לברכה, אמרו (בבא בתרא ע"ח ב): "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון" (במדבר כא כז), "המושלים" - אלו המושלים ביצרם, "בואו חשבון" - בואו ונחשוב חשבוננו של עולם! כי מי שאינו מושל ביצרו, לא ישים עצמו לזה לעולם - אך המושלים ביצרם הם יעשו את הדבר הזה, וילמדוהו לאחרים לעשות אותו".

שעה אחת יחשוב רק זה

"הלא האדם רוב שנות ימיו עומד לחשוב חשבונות עסקיו, עסקי חיי שעה, ולמה לא ישים אל לבבו אפילו שעה אחת גם לזאת לחשוב מחשבת ממש: מה הוא? ולמה בא לעולם? או מה מבקש ממנו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא? ומה יהיה סוף כל עניינו? זאת היא התרופה היותר גדולה

עוד, מלבדו" (דברים ד, לה) כלומר אין שם מצוי אמת מלבדו כמותו. (רמב"ם פ"א מהל' יסודי התורה) וכמו שאמרו בזה"ק (ברע"מ בא מב:) שהשי"ת ברא את העולם "בגין דישתמודעון ליה" - בכדי שיכירו אותו בריותו. ויחשוב מהו רצון השי"ת, ומה עושה כאן בעולם, ולשם מה נברא? וזהו היסוד של כל היהדות.

כמו שכתב החסיד הרמח"ל בפרק ראשון של מסילת ישרים (בבאור כלל חובת האדם בעולמו):

"יסוד החסידות ושרש העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו, ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו".

הזוהר הוא עיקר הכל המלחיב לעבודת ה'

ומנין ידע האדם את חובתו בעולמו ומה שחייב לבורא העולם ית"ש? זאת יעשה על ידי לימוד ספרי יראים, ובפרט מן הפרט בספר המאיר לארץ ולדרים - ספר הזוהר הקדוש, כמו שכתב בספר "סור מרע ועשה טוב", וז"ל: "ותכלית הדברים, כשתדבק נפשך בספרי יראים, שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עלמין, ובפרט בספר הזוהר עיקרא דכולא, והוא ילהב לבך בשלהובא דאשא, ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר".

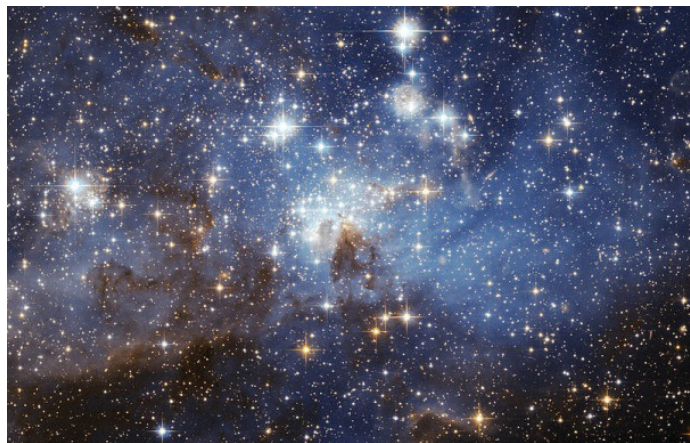
יבואר שאין שום איסור ללמוד הזוהר

ואמנם היו מתנגדים להדפיס הזוה"ק, בחושבם שלא ראוי להפיצו בישראל, אולם התברר שאין האמת כן, אלא מצווה לגלות את חכמת הזוהר, וילמד אותו כל יהודי באשר הוא בקדושה, וישיג בלימודו יראת הרוממות, יראה של בוש, שיכיר גדולת יוצר בראשית, ויקיים את תכלית בריאתו, ובזכותו תבוא הגאולה. כאשר כתב על זה בספר ויכוחא רבה להרב בנימין זאב מסלאנים, והר' יוסף מנעמירוב זלה"ה וז"ל: היו כתות שקטרגו ח"ו בהדפסת הזוהר וזוהר חדש, וכבר התירו פירושים את הדבר ברוב ספרים, אין קץ, ובראשם הגאון מו"ה יצחק דליטא"ש, בפסק שלו שנדפס אצל הזוהר, שהכה על קדקדם, ובטל דעת המקטריגים, והביא מאמרי הזוהר, שבדור האחרון קודם משיח, תתגלה החכמה הזאת. וכתב וז"ל: "עת הזמיר הגיע, דליזמר אינש כד יזיל באורחא סודות התורה, לקיים ובלכתך בדרך כו'. כי לדברי הזוהר, ספרו הוא המלאך הגואל אותנו, ואפילו אם תטעה באיזה מקום, אין שגגתך עולה זדון" עכ"ל. ולמה אינו נזכר, כי בשעה שלומדים חלוקים שהוא יותר קשה, שאף בחלוקים יש קליפה ופרי כו', ועיין בספרו שהאריך למעניתם, בביטול דברי המקטרגים על לימוד הקבלה, והגדול שבאחיו, הרב מו"ה חיים וויטאל, שכתב בספרו הקדוש עץ חיים, שמי שלא למד הנסתר, הוא כגוף בלא נשמה, ויצטרך לבא בגלגול לתיקון, ועיין ברמ"ז פ' קדושים שהאריך בזה, שכתב משארז"ל אור התורה מצייה - דוקא הנסתר שנק' אור התורה.

בזמן הזה למיימינים בה סמא דחיי

ומה שכתב בזה עונש על המגלה חכמה הזאת, הכל היו לאותן הדורות, אבל בדורות הללו כתב ה"ר חיים וויטאל,

בימים אלו, ויחשוב על בורא עולם יתברך במחשבה דבוקה, שהוא אחד יחיד ומיוחד. ויחשוב כי הוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, "איהו רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין" (זהר ח"א דף י"א ע"ב). ויסתכל בשמים ובארץ, ויחשוב בלבו הפסוק (ישעיה מ, כו) 'שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה', וכי הוא יתברך ברא יש מאין המוחלט, ויחשוב 'מה רבו מעשיך ה' (תהלים קד, כד).

יתבונן בגדולת הקל

ויתבונן בגדולי מעשה ה' בבריאת הארץ וכל צבאיה, מדומם, וצומח, וחי, ומדבר, ובריות גדולות וחכמות נפלאות, הים הגדול וכל אשר בו, ומנוראות הליותו, ויצר הרים וברא רוח ואש לוהט, והכל כגרגר חרדל נחשב כנגד עולם הגלגלים, וכן גלגל בערך גלגל שלמעלה הימנו, וכן כולם, וכולם נחשבים לאין נגד מלאך, ומלאך נגד מלאך גבוה מעל גבוה, לאלפים ולרבבות עד אין מספר לגדודי חייליו, וכולם היו כלא היו נגד הכסא רם ונשא, והכסא נגד כבודו, והוא סיבת כל הסיבות ועילת כל העילות ואין זולתו. ואז (תתמלא) [יתמלא] יראה לירא מפניו יתברך, ויכנס גם כן אהבה בלבו לדבק בו. ויזכור כי - יסוד היסודות ועמוד החכמותא להאמין ולידע שיש שם אמצוי ראשון קדמון ונצחי, והוא שהמציא וממציא ברצונו כל מה שנמצא במציאות, והוא האלוה ברוך הוא. והוא ביחיד ומיוחד כל צדדים, גאינו גוף והוא לא גשמי, והוא רחוק מאד מהשגתנו וציוורנו, והוא דראשית לכל הנמצא, ואחרית לכל, אחר חורבן העולם. הלו לבדו צריכים אנו לעבוד ולהתפלל ולא לזולתו כלל. וזהו התנבא לבני אדם זמשה היה רבן של כל הנביאים, ונבואתו היתה אמיתית וגדולה משל כולם. חונתן לנו את תורתו תורת חיים מן השמיים וציוה עלינו ללומדה ולקיימה, טוהתורה לא תשתנה ולא ישתנו חוקיה בשום זמן ומקום. יוידע כל מעשה בני אדם ומחשבותיהם. יאומשלם שכר טוב לעושה רצונו ומעניש לעובר על רצונו יב וישלח את המשיח לגאלינו גיויחיה המתים.

ויתבונן: לשם מה השי"ת ברא את העולם?

בשביל שבני אדם ידעו את האמת. ומהי האמת? השי"ת הוא האמת כמו שנאמר "וה' אלקים אמת" (ירמיהו י) הוא לבדו האמת, ואין לאחר אמת כאמיתו. והוא שהתורה אומרת "אין

מכתם לדוד. והשל"ה ביארם לפי י"ג מדות רחמים, ועיין בס' בית אלקים להמב"ט.

ב. ראה רס"ג (על בראשית א, ג) שתרגם ויאמר ו"רצה", והבן כי עמוק הוא.

א. ראה נא פירוש המשניות לרמב"ם (סנהדרין פרק חלק) והלכות יסודי התורה והל' תשובה. והאברבנאל כתב שי"ג יסודות אלו כתבם על סדר נכון. ור' דוד ויטאל זלה"ה ביאר שרמוזים המה בקרית שמע יעוין בס'

דמטרוניטא, וגרם איבודא דחורבן בית א' וב', וגלות האחרון המר והארוך, אשר אנו בעונותינו הרבים, עד דיתובון בני ישראל בתיובתא, ובקשו את ה' אלהיהם להכירו וליודעו ברזי תורה, וידעו את מי הם עובדים, ומי הוא מלכם, וכדין יזכו לעסוק בחכמת האמת, כמו שאמר הכתוב "ויורהו ה' עץ וימתקו" על ידי המשיח", עכל"ק (הקדמה לעץ חיים).

חסרנו בשביל אי לימוד זוהר הקדוש

ועתה בעונותינו הרבים איבדנו את דרך האמונה, האהבה, הדביקות, הקדושה, והתשובה. שכל כך חסרים לנו בדור זה, בשל שנמנעים אנחנו מלימוד הזוהר הקדוש, כמו שכתב רבינו הרמח"ל זה לשונו: "זהו הטעם שרשב"י צווח כל כך על זה, וקורא לעוסקים בפשט התורה, שהם ישנים בתרדמה, כי אינם פוקחים עיניהם כלל, לראות באהבה שהקב"ה אוהב אותם, כאילו הם ח"ו כפויי טובה אליו. ועוד, שאינם רואים ואינם יודעים דרך הקדושה כלל, ואת הדבקות בו יתברך".

להתדבק בה' בדביקות ממש

והרי התורה מצוה ואומר "ובו תדבק" (דברים י, כ). ואף על פי שפירשו על המתדבק בתלמיד חכם, אבל סוף סוף אין מקרא יוצא מידי פשוטו. והאמת, שצריכים ישראל לידבק בו ממש בדביקות גמור, לדעת דרכיו המיוחדים על פי קדושתו, וללכת בהם. והנה על כן אמרו: "שיר השירים - קדש קדשים" (שה"ש רבה, סוף הפתיחה). כי הוא מיוסד ממש על זה העניין, ומפרש האהבה הזאת, וכל ההשתדלות שמשתדל הקב"ה להתדבק בקדושתו עם ישראל, שישראל צריכים להקביל כנגד זה תשוקה אליו יתברך, להתדבק בדביקות ממש.

והנה זה פרי הגלות בעונותינו הרבים, ששכחו ישראל את הדרך הזה, ונשארו ישנים, משוקעים בתרדמתם, ואין שמים לבב לזאת. אבל תורה חוגרת שק על צרתה. והנה אנחנו במחשכים כמתי עולם, כעורים ממש המגששים קיר. לישרים לא נאווה ללכת בדרך הזה, אלא אדרבא לפקוח עיניים עיוורות, ולראות אהבת ה' ולדעת הקדושה ודרכיה, להתקדש בה ממש. עכ"ל (מאמר הויכוח, עמוד צד).

מצוה ושמחה לפני הקב"ה שיתגלה החכמה הזאת, כי בזכותה יבא משיח, וח"ו לומר שיש סכנה בדבר, אך מי שיש טינא בלבו, ואפיקורסת נזרקה בו, לזה הוא סמא דמותא, כמו שקרה לכת הידוע, שנתפקרו ויצאו מן הדת, ודרשו דרשות של דופי בזוהר הקדוש, הואיל ונתפקרו תחלה, וזה קרה גם כן לצדוקים וביסותים שפקרו, הואיל ששמעו מרבים אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, ועל זה אמרו, למשמאילים בה סמא דמותא.

מכיר בוראו

אבל מי שלבו תמים עם השם, הוא סמא דחייא, להחיות את נפשו, כי אין שום לימוד שיביא יראת אלקים בלבו כמו לימוד הזוהר, בראותו גודל העונשים, ועד היכן מגיע פגם של עבירה, כמו שהאריך במאמרי החסיד בעל ר"ח, והמשכיל ישיג בלימודו, יראה הרוממות, יראה בושתי, שיכיר גדולת יוצר בראשית, מרוב העולמות והיכולות ומלאכים הנזכרים בזוהר הקדוש, וזהו תכלית בריאת האדם להכיר את בוראו, כלשון הזוהר בגין לאישתמודע ליה. עכ"ל.

חטא אדם הראשון

וכתב האלקי מוריני רבי חיים ויטאל זצ"ל, שחטא אדם הראשון הוא, שלא בחר ללמוד זוהר הקדוש, ובגלל שנמנע מללמוד חכמת הקבלה וזוהר הקדוש, גרם חורבן שני המקדשות, עד שישובו בני ישראל בתשובה ללמוד זוהר הקדוש.

וזה לשונו: "נתבאר במקום אחר, כי עון אדם הראשון בעץ הדעת טוב ורע הוא, שלא בחר להתעסק בעץ החיים, שהיא חכמת הקבלה, וזהו עצמו עון הערב רב, האומרים למשה, דבר אתה עמנו ונשמעה, בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלהים, פן נמות בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמנינו זה, המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם, ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו, ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים, ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע משנה שפחה

מכתבים למערכת

בס"ד

שלום לכל חברי וועד מפעל הזוהר העולמי שיחיו עמו"ש.

אני בחור בן 32 שנה ולדאבוני עוד לא התחתנתי, הלכתי לכל האדמורי"ם, ולכל הבאבות, ונתתי צדקה לכל הארגונים, ולא עזר לי למציאת שידוך.

עכשיו אני רואה מה שכתבתם על הערב רב, והבנתי טוב למה עוד לא זכיתי לשידוך, מפני שכולם מהערב רב, וערב רב לא יכולים לעזור כלום, ולא רק שהם ערב רב, אלא הם ממש עמלקים, ממש אם לא ראיתי המקורות האלו לא הייתי יכול להאמין דבר כזה, אבל כך כותבים הצדיקים.

ומעתה אתחיל בעזרת ה' ללמוד כל יום ויום זוהר הקדוש, ואקוה למצוא את זיווגי בסייעתא דשמיא.

כל הכבוד לכם בעבודה שאתם עושים לשם שמים, דיברתי עם הרבה מחברים שלי ואמרו לי, כאן מרגישים שזה מפעל לשם שמים, ומחפשים ומגלים את האמת בלי לפחד מהערב רב. אשריכם שזכיתם בדור שפל כזה להרים הדת על תילה.

צבי קליין מהמרכז

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר רמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים. **ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.**

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי עם לשון הקודש - מנוקד מופסק ומחולק לקטעים מסדר על הפרשיות

